

Wtorek, 24 marca 2009 r.

29. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia strategii prewencyjnej w zakresie działań społecznych służących ochronie nieletnich kobiet bez stygmatyzowania społeczności imigrantów za pośrednictwem programów rządowych i usług socjalnych, mających na celu zapobieganie tym praktykom (poprzez edukację, szkolenia i kampanie podnoszące poziom wiedzy zagrożonych grup ludności); strategia ta powinna też zagwarantować ofiarom, które zostały poddane tego typu okaleczeniom, pomoc psychologiczną i medycyną oraz w miarę możliwości bezpłatne leczenie; ponadto zwraca się do państw członkowskich o zwrócenie uwagi na fakt, że zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony praw dziecka groźba lub niebezpieczeństwo poddania okaleczeniu narządów płciowych może stanowić powód uzasadniający interwencję władz;

30. wzywa państwa członkowskie do opracowania wytycznych skierowanych do przedstawicieli zawodów związanych ze służbą zdrowia, nauczycieli i pracowników socjalnych w celu informowania rodziców w odpowiedni sposób i w razie potrzeby za pośrednictwem tłumaczy ustnych o ogromnym ryzyku związanym z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych oraz o tym, że w państwach członkowskich takie praktyki noszą znamiona przestępstwa; domaga się ponadto, by państwa członkowskie współpracowały ze sobą i finansowały pracę sieci i organizacji pozarządowych, które prowadzą działalność edukacyjną, uświadamiającą i informacyjną na temat okaleczeń narządów płciowych kobiet w ścisłym kontakcie z rodzinami i społecznościami;

31. wzywa państwa członkowskie do przekazywania niepiśmiennej ludności dokładnych i zrozumiałych informacji, szczególnie za pośrednictwem konsulatów państw członkowskich przy wydawaniu wiz; jest zdania, że również w momencie przybycia do kraju przyjmującego służby imigracyjne powinny informować o przyczynach prawnego zakazu, by rodziny rozumiały, że zakaz tradycyjnych praktyk nie jest atakiem na kulturę, lecz stanowi prawną ochronę kobiet i dziewczynek; uważa, że należy informować rodziny o skutkach prawno-karnych, obejmujących również karę więzienia, w przypadku dowiedzenia dokonania okaleczenia narządów płciowych;

32. domaga się poprawy sytuacji prawnej kobiet i dziewcząt w krajach, w których stosuje się okaleczanie żeńskich narządów płciowych, aby wzmocnić ich pewność siebie, inicjatywność i poczucie odpowiedzialności;

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Wielojęzyczność: atut dla Europy i wspólne zobowiązanie

P6_TA(2009)0162

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wielojęzyczności: atut dla Europy i wspólne zobowiązanie (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 149 i 151 traktatu WE,
- uwzględniając art. 21 i 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję UNESCO o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 września 2008 r. zatytułowany „Wielojęzyczność: atut dla Europy i wspólne zobowiązanie” (COM(2008)0566) oraz dokument roboczy służb Komisji stanowiący uzupełnienie komunikatu (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2007 r. zatytułowany „Ramy europejskiego badania kompetencji językowych” (COM(2007)0184),

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 15 listopada 2007 r. zatytułowany „Sprawozdanie z realizacji planu działania pod tytułem »Promowanie nauki języków obcych i różnorodności językowej«” (COM(2007)0554) oraz stanowiący jego uzupełnienie dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1222),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie nowej strategii ramowej na rzecz wielojęzyczności ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie działań promujących wielojęzyczność i naukę języków obcych w Unii Europejskiej: europejski wskaźnik kompetencji językowych ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2003 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące europejskich języków regionalnych i rzadziej używanych – języków mniejszości w UE – w kontekście rozszerzenia i różnorodności kulturowej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając decyzję nr 1934/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie Europejskiego Roku Języków 2001 ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte podczas Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15–16 marca 2002 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury w dniach 21–22 maja 2008 r., ze szczególnym uwzględnieniem wielojęzyczności,
 - uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie propagowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego w stosunkach zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich (20 listopada 2008 r.) ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie wielojęzyczności z dnia 18–19 czerwca 2008 r. ⁽⁷⁾ oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wielojęzyczności z dnia 18 września 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0092/2009),
- A. mając na uwadze, że różnorodność językowa i kulturowa ma istotny wpływ na codzienne życie obywateli Unii Europejskiej ze względu na wszechobecność mediów, coraz większą mobilność i migrację oraz postępującą globalizację,
- B. mając na uwadze, że zdobywanie różnorodnych umiejętności językowych uważane jest za bardzo ważne dla wszystkich obywateli Unii Europejskiej, ponieważ pozwala im czerpać pełnię korzyści ekonomicznych, społecznych i kulturowych wynikających ze swobody przemieszczania się wewnątrz Unii oraz z jej kontaktów z państwami trzecimi,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 207.

⁽³⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, s. 271.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 374.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 232 z 14.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 320 z 16.12.2008, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 257 z 9.10.2008, s. 30.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- C. mając na uwadze rosnące znaczenie wielojęzyczności w ramach stosunków między państwami członkowskimi, wspólnego życia w naszych społeczeństwach wielokulturowych oraz we wspólnej polityce Unii,
- D. mając na uwadze konieczność potwierdzenia oceny wielojęzyczności poprzez uznane w tym celu narzędzia, takie jak europejski system opisu kształcenia językowego (CEFR) i inne,
- E. mając na uwadze, że niektóre języki europejskie stanowią nieodzowny element utrzymywania stosunków z państwami trzecimi, a także kontaktów pomiędzy społecznościami i narodami z najróżniejszych zakątków świata,
- F. mając na uwadze, że różnorodność językowa została uznana za prawo obywatela w art. 21 i 22 karty praw podstawowych, a wielojęzyczności powinien również przyświecać cel wspierania poszanowania różnorodności i tolerancji celem zapobiegania wybuchom ewentualnych konfliktów, zarówno czynnych, jak i biernych, pomiędzy różnymi wspólnotami językowymi w państwach członkowskich,
1. z zadowoleniem przyjmuje przedłożenie komunikatu Komisji w sprawie wielojęzyczności oraz uwagę, jaką poświęciła mu Rada;
 2. podtrzymuje swe dotychczasowe stanowisko w sprawie wielojęzyczności i różnorodności kulturowej;
 3. podkreśla konieczność uznania równości wszystkich języków urzędowych UE we wszystkich przejawach działalności publicznej;
 4. uważa, że różnorodność językowa Europy stanowi ważny atut kulturalny i że ograniczenie się przez Unię Europejską do jednego głównego języka byłoby błędem;
 5. podkreśla istotną rolę instytucji UE w gwarantowaniu poszanowania zasady równości językowej w stosunkach między państwami członkowskimi i wewnątrz samych instytucji europejskich, a także w kontaktach obywateli UE z administracją krajową oraz z instytucjami i podmiotami wspólnotowymi i międzynarodowymi;
 6. przypomina, że znaczenie wielojęzyczności nie ogranicza się do aspektów ekonomiczno-społecznych oraz że należy również zwrócić uwagę na twórczość i przekaz kulturalny i naukowy oraz na znaczenie tłumaczenia, zarówno literackiego, jak i technicznego w życiu obywateli, a także w długofalowym rozwoju Unii; ponadto zwraca uwagę na równie istotną rolę języków w kształtowaniu i umacnianiu tożsamości;
 7. podkreśla, że wielojęzyczność jest kwestią przekrojową mającą wielki wpływ na życie obywateli europejskich; wzywa zatem państwa członkowskie do włączenia jej do głównego nurtu polityk innych niż edukacja, np. do polityki w zakresie uczenia się przez całe życie, integracji społecznej, zatrudnienia, mediów i badań;
 8. podkreśla istotne znaczenie stworzenia konkretnych programów wspierających tłumaczenie oraz ustanowienia sieci wielojęzycznych baz terminologicznych;
 9. przypomina, że technologie informacyjno-komunikacyjne powinny być używane do promowania wielojęzyczności i podkreśla w związku z tym rolę i wykorzystywanie właściwego standardu międzynarodowego (ISO 10646), który umożliwia stosowanie alfabetów wszystkich języków, w europejskich i w krajowych systemach administracyjnych i mediach;
 10. proponuje ustanowienie Europejskiego Dnia Tłumacza lub rozważenie podniesienia profilu tego zawodu podczas Europejskiego Dnia Języków obchodzonego co roku dnia 26 września;
 11. potwierdza konieczność ochrony wielojęzyczności w krajach i regionach, w których współistnieją dwa lub więcej języki urzędowe;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

12. podkreśla znaczenie zapewnienia w tych państwach członkowskich, na których terytorium używanych jest kilka języków urzędowych, pełnej obsługi obywateli we wszystkich językach, szczególnie w przypadku osób starszych oraz w zakresie systemu prawnego, opieki zdrowotnej, administracji i zatrudnienia;
13. zachęca do nauki drugiego języka Unii Europejskiej urzędników, którzy podczas pracy mają kontakt z obywatelami innych państw członkowskich;
14. uważa za potrzebne i właściwe tworzenie szans nauki języka obcego w wieku dorosłym oraz za pośrednictwem programów kształcenia zawodowego i ustawicznego, w celu rozwoju osobistego i zawodowego;
15. podkreśla niezbędną konieczność zwrócenia szczególnej uwagi i zapewnienia wsparcia szkolnego uczniom, którzy nie mogą pobierać nauki w języku ojczystym; z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji związany z propagowaniem w szkolnictwie zasady „język ojczysty plus dwa języki obce”;
16. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że jak dotąd Komisja nie dokonała instytucjonalizacji wieloletniego programu różnorodności językowej i nauki języka ani europejskiej agencji ds. różnorodności językowej i nauki języka, do czego wzywała wspomniana rezolucja przyjęta znaczną większością głosów przez Parlament dnia 4 września 2003 r.;
17. podkreśla również znaczenie gruntownej znajomości języków urzędowych kraju przyjmującego dla pełnej integracji imigrantów i ich rodzin oraz zaznacza, że rządy krajowe powinny skutecznie promować specjalne kursy językowe, zwłaszcza dla kobiet i osób starszych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiedzialnych działań na rzecz imigrantów, które zapewnią imigrantom środki potrzebne do nauki języka i kultury kraju przyjmującego, przy jednoczesnym umożliwieniu im i zachęcaniu do zachowania własnego języka;
18. przypomina, że z tego względu należy zapewnić odpowiednią jakość kształcenia w tym zakresie, w tym właściwe szkolenia dla nauczycieli;
19. podkreśla konieczność przywiązywania odpowiedniej wagi na poziomie przedszkolnym do nauki języków, a przede wszystkim do języka narodowego kraju, w którym dzieci uczęszczają do szkoły;
20. wyraża przekonanie, że dzieci powinny we własnym interesie umieć posługiwać się językiem kraju, w którym mieszkają, aby zagwarantować, że nie staną się obiektem dyskryminacji w toku kształcenia lub późniejszego szkolenia oraz że będą zdolne do brania udziału we wszystkich rodzajach działalności na równych zasadach;
21. sugeruje państwom członkowskim, aby rozważyły możliwość wymiany kadry nauczycielskiej na różnych poziomach kształcenia w celu nauczania różnych przedmiotów szkolnych w różnych językach, oraz uważa, że z możliwości tej można skorzystać w szczególności w regionach przygranicznych, zwiększając w ten sposób mobilność pracowników i znajomość języków u obywateli;
22. uważa wspieranie mobilności i wymiany nauczycieli języków obcych i studentów za niezwykle ważne; przypomina, że swobodne przemieszczanie się nauczycieli języków obcych w Unii Europejskiej pomoże zapewnić jak największej ich liczbie skuteczny kontakt z językiem, którego uczą, w jego naturalnym środowisku;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania mobilności zawodowej nauczycieli oraz do współpracy między szkołami i różnymi krajami w realizacji innowacyjnych z technologicznego i kulturowego punktu widzenia przedsięwzięć w zakresie nauczania;
24. zaleca i wspiera wprowadzanie nieobowiązkowej nauki języków mniejszości lokalnych oraz języków obcych do programów nauczania lub do zajęć pozalekcyjnych dostępnych dla społeczności lokalnej;
25. wzywa Radę do sporządzenia rocznego sprawozdania w sprawie postępów w sprawie wielojęzyczności w formalnych i nieformalnych systemach kształcenia, szkolenia zawodowego i kształcenia dorosłych w państwach członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem związku między przewagą języków krajowych, regionalnych i mniejszościowych a imigracją;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

26. podtrzymuje swoje stałe zobowiązanie do wspierania nauczania języków, wielojęzyczności i różnorodności językowej w Unii Europejskiej, w tym języków regionalnych i mniejszościowych, gdyż stanowi to dziedzictwo kulturowe, które musi być zachowane i pielęgnowane; uważa, że wielojęzyczność ma zasadnicze znaczenie dla skutecznej komunikacji i stanowi środek ułatwiający wzajemne zrozumienie, a przez to akceptację różnorodności i mniejszości;
27. zaleca włączenie do programów akademickich w państwach członkowskich opcjonalnej nauki trzeciego języka obcego, poczynając od poziomu szkoły średniej;
28. podkreśla wagę nauki języków państw sąsiadujących jako sposobu na usprawnienie komunikacji i zwiększenie wzajemnego zrozumienia w Unii Europejskiej oraz na umocnienie Wspólnoty;
29. zaleca wspieranie nauczania języków państw i regionów sąsiadujących, szczególnie w regionach przygranicznych;
30. podtrzymuje opinię o ważnym znaczeniu promowania i wspierania rozwoju innowacyjnych modeli i podejść pedagogicznych z zakresu nauczania języka w celu zachęcania do nabywania umiejętności językowych oraz zwiększania świadomości i motywacji obywateli;
31. proponuje, aby na każdym szczeblu kształcenia, niezależnie od sytuacji geograficznej, zapewnione zostało wsparcie wykwalifikowanych nauczycieli języków obcych;
32. zaleca przeprowadzenie konsultacji z europejskimi federacjami i stowarzyszeniami nauczycieli języków nowożytnych na temat zalecanych programów i metod nauczania;
33. podkreśla konieczność ustanowienia polityki zachęcającej do czytania i kreatywnego pisania w celu osiągnięcia powyższych celów;
34. z zadowoleniem przyjmuje planowane przez Komisję uruchomienie kampanii informacyjnych i uświadamiających na temat korzyści uczenia się języków za pośrednictwem mediów masowych i przy użyciu nowych technologii; wzywa Komisję do korzystania z wniosków z konsultacji dotyczących uczenia się języków przez migrujące dzieci oraz nauczania języka i kultury kraju pochodzenia w przyjmującym państwie członkowskim;
35. zaleca i popiera wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych jako niezastąpionego narzędzia w nauczaniu języków obcych;
36. podtrzymuje swój polityczny priorytet dla zdobywania umiejętności językowych poprzez uczenie się innych języków UE, z których jeden powinien być językiem kraju sąsiadującego, a jeden międzynarodową „lingua franca”: uważa, że zapewni to obywatelom kompetencje i kwalifikacje do udziału w demokratycznym społeczeństwie w zakresie aktywnego obywatelstwa, możliwości zatrudnienia i znajomości innych kultur;
37. proponuje także zapewnienie odpowiedniego poziomu wielojęzyczności w środkach społecznego przekazu i w Internecie, a w szczególności w polityce językowej europejskich stron i portali oraz innych stron i portali związanych z Unią Europejską, gdzie należy w pełni szanować zasadę wielojęzyczności, przynajmniej w odniesieniu do 23 języków urzędowych Unii Europejskiej;
38. stwierdza, że stosowanie napisów w programach telewizyjnych ułatwi naukę i praktyczne zastosowanie języków UE oraz lepsze zrozumienie kulturowego kontekstu produkcji audiowizualnych;
39. zachęca UE do czerpania potencjalnych korzyści związanych z europejskimi językami w ramach jej stosunków zewnętrznych oraz wzywa do rozwijania tego atutu w dialogu kulturowym, gospodarczym i politycznym z resztą świata w celu wzmocnienia roli UE i nadania jej znaczenia na arenie międzynarodowej oraz w celu zapewnienia korzyści państwom trzecim w duchu polityki rozwoju promowanej przez UE;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

40. sugeruje zorganizowanie przez Radę, we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, pierwszej europejskiej konferencji z zakresu różnorodności językowej, w celu dogłębnego przedyskutowania tej kwestii w myśl zalecenia międzynarodowej grupy ekspertów ONZ zajmującej się tematyką języków rodzimych, przyjętego w maju 2008 roku w ramach sprawozdania E/2008/43 przygotowanego w trakcie 7. sesji stałego forum UNPFII;
41. jest przekonany, że w kontekście uczenia się przez całe życie należy zapewnić obywatelom wszystkich grup wiekowych wystarczające wsparcie umożliwiające im stałe rozwijanie i stałą poprawę umiejętności językowych poprzez udostępnianie im odpowiednich pomocy językowych lub innych instrumentów dla lepszej komunikacji, łącznie z nauką w młodym wieku, w celu poprawy ich integracji społecznej, perspektyw zatrudnienia i dobrobytu;
42. zachęca Komisję i państwa członkowskie do propagowania środków ułatwiających naukę języków osobom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji, osobom należącym do mniejszości narodowych i migrantom w celu umożliwienia im nauki języka (języków) kraju lub regionu przyjmującego w celu osiągnięcia integracji społecznej i zwalczania wykluczenia społecznego; podkreśla, że dla migrantów niezbędne jest używanie ich języka głównego i wykorzystywanie przez to swojego potencjału językowego; apeluje w związku z tym do państw członkowskich o wspieranie zarówno używania przez migrantów języka głównego, jak i uczenia się przez nich języka (języków) kraju przyjmującego;
43. nawołuje do większego wsparcia dla międzynarodowej promocji języków europejskich na świecie, które stanowią atut projektu integracji europejskiej, zważywszy na kluczowe znaczenie związków językowych, historycznych i kulturowych Unii z państwami trzecimi oraz w duchu promowania demokratycznych wartości w tych krajach;
44. uważa, że unijne przedsiębiorstwa, a szczególnie MŚP, powinny otrzymywać odpowiednie wsparcie przeznaczone na naukę i używanie języków obcych, gdyż ułatwi im to dostęp do światowych rynków, zwłaszcza do rynków wschodzących;
45. podkreśla prawo konsumentów do otrzymywania informacji na temat produktów sprzedawanych na rynku w ich miejscu zamieszkania w języku lub językach, które są tam językami urzędowymi;
46. zwraca szczególną uwagę na możliwe zagrożenia związane z przepaścią komunikacyjną między osobami o różnym pochodzeniu kulturowym oraz dystansem między osobami wielojęzycznymi i jednojęzycznymi; wraca uwagę na fakt, że brak umiejętności językowych nadal stanowi w wielu państwach członkowskich przeszkodę na drodze do integracji społecznej oraz integracji na rynku pracy pracowników pochodzących z innych państw; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków na rzecz zmniejszenia przepaści między osobami wielojęzycznymi, które mają więcej możliwości w Unii Europejskiej, a osobami jednojęzycznymi pozbawionymi wielu możliwości;
47. uważa, że należy zapewnić wsparcie nauce języków państw trzecich, w tym również w UE;
48. domaga się, aby jak najszybciej rozszerzyć zasięg wskaźników kompetencji językowych na wszystkie języki urzędowe UE, z uwzględnieniem także innych języków używanych w Europie;
49. jest zdania, że gromadzenie danych powinno obejmować sprawdzanie czterech umiejętności językowych, tzn. rozumienia słowa pisanego, rozumienia ze słuchu, wypowiedzi pisemnych i ustnych;
50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia wysiłków służących zacieśnieniu współpracy między państwami członkowskimi poprzez zastosowanie otwartej metody koordynacji w celu ułatwienia wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie wielojęzyczności przy uwzględnieniu korzyści ekonomicznych, np. w przypadku przedsiębiorstw wielojęzycznych;
51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.